

2. Спасе, Твој углед светли нам Овде на живот свети;
Ко к' Теби дође, Теб' следи У тами неће бити.
Ти си нам пут, Ти учиш сам Како ту ваља живит' нам'.
3. К'о што си вољу Бож'ју Ти Вршио тачно вазда,
И ја с' предајем Оцу сав, Вољу му вршит' свагда.
Ако Ти слєдим, Спасе, сад, С' тобом код Оца бит' ћу тад'.
4. Понизност, кротост, љубав, мир То беше живот Твој ту;
Из љуб'ве беше готов Ти Предати себ' на крсту.
И милосно срце Твоје И душмане жали своје.
5. Ти учиш како с' злости све И греси избећ' могу,
Трудиш се чисте срцем нас, Привести своме Богу;
Пастир си нама добар Ти, Веран и препун милости.
6. Ако је тешко, Ти с' напред, Помажућ' идеш с' нама;
Ти с' бориш сам и крчиш пут, Сам си све у борбама.
Где вођ' предњачи, бој је лак, Двоструко ј' храбар борац свак'.
7. Ко већма љуби живот свој Нег' Тебе, тај губи га;
Ко служби Твојој живот да, у Богу наћи ће га.
Ко не зна понет' крст и јад, Тај није вредан славе тад'.
8. Пођимо с' нашим Господом Куд год Он иде, тамо,
И радо трпит' патњу сву Радосни буд'мо само!
Сам' ко се бори, да ће с' том Живота венац Божји дом.

58. УНУТРАШЊИ ЖИВОТ ХРИШЋАНА

1. У - ну - траш - њи жи - вот Хриш - ћа - на се

сја - је, Прем' их спо - ља сун - ца о -

па - ли - о жар! О-но, што им ов - де цар

не - бес - ни да - де, Ни - ком дру - гом, њи-мај' тек

по - зна - та ствар. Што ни - ко не зна - де, Нит'

пој-ма и - ма - де, То је ум - љу њи - ном раз -

го - вет - но, јас - но, То је служ - би Бож' - јој при -

ве - ло их час - но.

2. Споља рек'о б' човек - најпростиј' су људи,
 С' презирањем на њих погледује свет;
 Ал' изнутра сви су невесте прекрасне,
 Умилнога венца Исусовог сплет,
 Чудо од времена, које су приправне,
 Да пољубе цара, кој' у својој слави
 У злато одевен, међ' крињем борави.
3. Иначе су права Адамова чеда
 И носе обличје земаљскога ту;
 Страдају у телу, к'о други, не мање,

И једу и пију по потреби ту;
Од других се туди Не различе људи,
Само што таштине светске низ тај дуги
Презирати знају, више него други.

4. Ипак су изнутра из Бож'јег племена
Као што их Бож'ја снажна створи реч,
Искра и пламичак Божанског пламена
Јерусал'мом горњим одгојени већ.
Анђели к'о браћа Радују с' песмама,
Што с' овде из уста свих побожних оре,
Продирућ' у небеску светињу горе.
5. Они овде ходе по земљи широкој,
Ал' у небу живе, тамо им је стан;
Крај све вреве светске покој уживају,
Преслаби су ал' ће и њин сванут' дан:
Живе у жалости, Трају у радости,
И већ јесу мртви за све светске сласти,
Јер у срцу вера крепи их и снажи.
6. Кад се Исус Христос, живот њин, појави,
У Бож'јој сјајности кад се јави тад'
И они ће с' Њиме у сјајности царској
На чудо се света славно показат'.
Они ће владати, И вечно цветати,
У крунама златним и у неба сјају,
Та у красном своме, милом завичају.
7. Ликуј, ликуј земљо, пропојте брежуљци,
Божанско сте семе примил' у себе!
Јер је то Господњи печат Божанствени,
У знак да се вама Спас приближује!
Ви ћет' с' њима вечно зеленит' се срећно,
Кад се скривен живот ваш појави славно,
У чем' ваш уздисај с' њима с' слаже давно.
8. О Исусе, душа скривени животе,
Унутрашњег света Ти небесни крас,
Ти ћеш се са душом спојити духовно,

Премда муке крста тиште је данас!
 Нити их познају, Нити их признају,
 Скривени са Христом живе ту у Богу,
 Да с' у небу јавно прославити могу.

59. ПОЈАЊЕ

(Кол. гл. 3., 3.)

(На глас број 60.)

1. { Христ-јан-ски је жи-вот још - те Скри-
 Ал' тад', кад се Он по-ка - же, Кад'

вен у Хри-сту, ал' ју-тро то Бли-
 сва-ка су-за Њем' за-пла - че, Ми-

зу је, кад ће с' ја-вит' Он! Тад' ће се
 ли-на ћ' бит' на су-ду том: